

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 01/12/2023

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 10

NÓI RÕ LUÂN THƯỜNG ĐẠI GIÁO

(BÀI 3)

Nếu chúng ta có học vị cao nhưng chúng ta không được học về luân thường thì chúng ta cũng sẽ không biết cách đối nhân xử thế. Hòa Thượng nói: **“Nhà Nho dạy người, thứ nhất là phải tường tận mối quan hệ giữa người và người. Người và người ở chung với nhau tự nhiên sẽ sinh ra thân thiết, yêu thương, kính trọng, giúp đỡ, cùng nhau hợp tác”**. Con người không thể sống tách khỏi cộng đồng. Nhiều người niệm Phật cho rằng họ phải tránh xa cuộc đời. Phật không dạy chúng ta tránh xa thế gian mà Ngài chỉ dạy chúng ta không dính mắc, vướng bận vào việc thế gian. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta phải: **“Đốn luân tận phận”**. Dốc hết trách nhiệm trong vai trò, trách nhiệm của mình. Ở trong gia đình, trong xã hội chúng ta có rất nhiều trách nhiệm.

Ngày trước, có một người phụ nữ nói với tôi, con trai của cô hồi nhỏ cũng ăn chay, niệm Phật cùng cô nhưng bây giờ khi nó 13 tuổi thì nó bỏ nhà đi. Cô nhờ tôi gọi điện cho người con để khuyên nó. Tôi nói, đứa trẻ không biết tôi là ai, nếu tôi gọi thì nó cũng sẽ mắng tôi. Khi còn nhỏ, đứa trẻ ăn chay, niệm Phật theo Mẹ vì nó không có sự lựa chọn khác nhưng nó đã không được dạy về bốn phận làm người. Chúng ta cũng muốn vãng sanh nhưng không nghĩ cách để dạy tốt thế hệ sau thì chúng ta cũng không thể ra đi được. Có những người làm trưởng tràng, phó tràng nhưng con của họ thì là những người hư hỏng, phá hoại. Tổ Ấn Quang dạy: **“Chỉ thành cảm thông”**. Chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì chúng ta có thể cảm đến Trời đất, hoàn cảnh tự nhiên và những người xung quanh. Phật cũng đã nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Hoàn cảnh xung quanh sẽ chuyển tùy theo tâm của chúng ta. Nếu hoàn cảnh không chuyển thì đó là do tâm chúng ta vẫn **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham, sân, si, mạn”**.

Người xưa đã nói: **“Nhân chi sơ tính bản thiện”**. Con người vốn dĩ thuần thiện, thuần tịnh, là Phật sẽ thành nên chắc chắn họ sẽ có thể chuyển. Tổ Ấn Quang cũng đã nói: **“Kiệt thành tự khả chuyển phạm tâm”**. Tâm chúng ta chân thành đến tận đỉnh thì chúng ta nhất định sẽ chuyển được tâm phạm. Chúng ta chuyển được tâm phạm của mình thì chắc chắn hoàn cảnh xung quanh chúng ta sẽ chuyển. Tâm chúng ta không

chuyển mà chúng ta muốn hoàn cảnh xung quanh chúng ta chuyển thì điều này không thể xảy ra.

Chúng ta sống trong xã hội, chúng ta phải sống hài hoà và làm ra chuẩn mực để mọi người sinh tâm ngưỡng mộ, kính trọng và hướng đến chúng ta học tập. Điều này tôi có cảm nhận sâu sắc! Chúng ta tặng rau, tặng đậu cho mọi người nhiều năm nay, ở các vùng miền, người của chúng ta đều sống vui vẻ với những người xung quanh, mọi việc diễn ra tốt đẹp, không có chướng ngại. Chúng ta làm hoàn toàn “*chí công vô tư*”, không vụ lợi thì chúng ta sẽ hài hoà với mọi người. Nếu chúng ta chân thành với mọi người trong suốt 365 ngày thì mọi việc sẽ dần chuyển biến tốt đẹp. Chúng ta không cần lánh xa thế gian, tìm nơi vắng lặng để khởi tu. Chướng ngại xuất phát từ chính chúng ta nên chúng ta xa lánh hoàn cảnh thì chướng ngại vẫn sẽ hiện hữu.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không thể cách ly khỏi xã hội để sống đơn độc. Các dân tộc phải cùng tồn tại, phát triển với tập tục, tín ngưỡng riêng của mỗi dân tộc***”. Chúng ta luôn cho rằng cách làm của mình đúng, của người không đúng nên chúng ta gặp chướng ngại trùng trùng. Người khác không tu, không có phép tắc là việc của họ! Chúng ta tu hành, chúng ta có chuẩn mực, phép tắc thì chúng ta sẽ làm người khác cảm thấy ấn tượng. Chúng ta muốn tìm nơi tịch tĩnh để tu thì đây là ý niệm sai lầm, chúng ta phải tiếp xúc với mọi người để họ có cơ hội thay đổi. Thầy Thái cũng đã nói: “*Cuộc đời cần có những tấm gương*”. Chúng ta xa lánh hoàn cảnh thì chúng sanh sẽ không có cơ hội nhìn thấy những tấm gương. Chúng ta tiếp xúc với hoàn cảnh cũng cần phải có trí tuệ, chúng ta muốn có được tâm cảnh này thì tâm chúng ta phải chân thành, thanh tịnh. Nếu chúng ta có trí tuệ thì chúng ta sẽ cảm nhận được chúng sanh nào có thể độ. Chúng ta cần làm điều này một cách linh hoạt, viên dung. Tâm chúng ta chân thành, thanh tịnh thì hoàn cảnh xung quanh chúng ta cũng sẽ chân thành, thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta là đệ tử Phật, việc thứ nhất là chúng ta phải gần gũi được đại chúng, tiếp cận được cộng đồng xã hội, thích ứng với mọi hoàn cảnh***”. Đại chúng có tôn giáo, chủng tộc, ý thức hệ, sự nhận biết hoàn toàn khác nhau, nếu họ được tiếp nhận giáo dục chuẩn mực, giáo dục đời sống thì họ có thể sống một cách hoà hợp. Ngày trước, Hòa Thượng đã liên kết được các tôn giáo, người ở các tôn giáo khác nhau đã sống đoàn kết như anh em một nhà, cùng tồn tại, phát triển. Ngày nay, nhiều người học Phật lại sống tách biệt, không thể hòa nhập với cộng đồng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta thích ứng với hoàn cảnh thì chúng ta sẽ khoẻ mạnh bình an. Chúng ta trái nghịch với hoàn cảnh thì tâm lý và sinh lý của chúng ta đều sẽ bị bệnh. Người xưa dạy chúng ta phải: “Nhân dân, ái vật”. “Nhân” là nhân từ. “Dân” là dân chúng. Điều gì mình không thích thì đừng mang cho người, điều mình thích thì mang cho người***”. Nhà Nho dạy con người đầu tiên là phải hiểu rõ mối quan hệ giữa người với người. Trong mối quan hệ giữa người và người nếu có chung huyết thống gọi là quan hệ thiên luân, khác huyết thống thì gọi là quan hệ nhân luân.

Nhà Nho dạy, việc thứ hai là chúng ta phải tường tận mối quan hệ với hoàn cảnh tự nhiên, đời sống của chúng ta nương vào sự cung ứng của hoàn cảnh tự nhiên.

Người xưa nói: *“Việc mình không thích thì đừng mang cho người”*. Mọi người đều thích được nhận quà nên chúng ta đã tích cực tặng quà. Chúng ta mở rộng được tâm lượng thì chúng ta sẽ nhìn thấy rất nhiều việc cần làm, rất nhiều thứ có thể tặng cho. Chúng ta chỉ cần tích cực tặng quà, mọi người nhìn thấy việc chúng ta làm thì họ sẽ tự học theo chúng ta. Hôm trước, có một vị Giáo sư, Bác sĩ đến thăm khu đào tạo trên Sơn Tây, chúng ta tặng Thầy rau, đậu chúng ta tự làm, Thầy rất hoan hỷ. Tâm chúng ta nhỏ hẹp, tự tư thì chúng ta sẽ không thể cảm nhận được hạnh phúc chân thật.

Hòa Thượng nói: *“Khi chúng ta đối đãi với người thì phải nghĩ đến chính mình, nếu người khác dùng tâm thái này đối đãi với chúng ta thì chúng ta có thể tiếp nhận hay không? Nếu chúng ta không thể tiếp nhận thì chúng ta không nên dùng tâm thái này để đối đãi với người khác. Đây chính là tâm chân thành đại ái”*. *“Tâm chân thành đại ái”* là tâm yêu thương rộng lớn một cách chân thành. Chúng ta phải yêu thương tất cả mọi người, mọi vật. Chúng sanh là chúng duyên hòa hợp. Chúng sanh hữu tình hay chúng sanh vô tình đều đáng được yêu thương. Chúng ta yêu thương chúng sanh cũng chính là chúng ta yêu thương hoàn cảnh tự nhiên.

Hòa Thượng nói: *“Nhà Nho dạy chúng ta điều thứ ba là chúng ta phải tường tận mối quan hệ với Thiên Địa Quỷ Thần. Nhà Phật cũng dạy chúng ta phải kính ngưỡng đối với Thiên Địa Quỷ Thần. Đối với Quỷ Thần, chúng ta kính trọng nhưng không gàn gỏi, không học tập, không mong cầu”*. Nhiều người thế gian thường hướng đến Quỷ Thần để mong cầu, van xin. Chúng ta kính trọng, có thể cúng dường Quỷ Thần nhưng chúng ta tuyệt đối không van xin. Đối với Phật Bồ Tát chúng ta cũng không cần van xin mà chúng ta chỉ cần *“Y giáo phụng hành”*. Nghe lời dạy và làm theo Phật Bồ Tát. Chúng ta tiếp cận chúng sanh bằng cách chúng ta bố thí, tặng quà. Chúng ta càng bố thí thì phước báu của chúng ta càng lớn, chúng ta càng có phước báu lớn thì chúng ta càng có nhiều, chúng ta càng có nhiều thì chúng ta càng bố thí nhiều.

Hòa Thượng nói: *“Khi chúng ta ở độ tuổi thiếu niên thì chúng ta bồi phước, ở độ tuổi trung niên thì chúng ta vì xã hội, vì đại chúng mà tạo phước, khi về già thì chúng ta hưởng phước”*. Nếu chúng ta không được nhắc nhở về việc này thì chúng ta sẽ bỏ lỡ qua các cơ hội. Chúng ta đang ở độ tuổi trung niên, chúng ta tích cực làm, tích cực tạo phúc thì khi chúng ta về già mọi việc sẽ tốt đẹp. Thánh Hiền xưa đã nói: *“Một bữa cơm, một ngụm nước đều do tiền định”*. Hay, người xưa cũng nói: *“Quân tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan ức cũng phải làm tiểu nhân”*. Khi còn trẻ, chúng ta không biết vì xã hội tạo phúc, khi về già, cuộc sống của chúng ta cơ cực thì chúng ta chỉ có thể tự trách mình.

Trên *“Kinh A Di Đà”* nói: *“Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia”*. Chúng ta muốn về được thế giới Tây Phương Cực Lạc thì

phước đức của chúng ta phải bằng Phật A Di Đà. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta không làm được điều này thì tâm của chúng ta đang nhỏ hẹp. Khi Lục Tổ đến gặp Ngũ Tổ, Ngũ Tổ hỏi: “*Ông đến đây để làm gì?*”. Lục Tổ đã nói: “*Con đến đây để làm Phật!*”. Tâm của chúng ta phải rộng lớn như vậy! Chúng ta thấy mình thấp hèn, nhỏ bé thì chúng ta sẽ không thể làm được việc gì. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta chỉ cần toàn tâm toàn lực vì người lo nghĩ thì phước báu của chúng ta bằng Phật A Di Đà***”. Chúng ta cho rằng việc gì cũng khó thì chúng ta sẽ không thể làm được việc gì.

Ngày trước, tôi nhìn thấy mọi người học chữ Hán rất khó khăn nên tôi phát tâm muốn giúp mọi người học dễ dàng hơn và tôi bắt đầu dạy. Khi còn trẻ, tôi học chữ Hán cực kỳ khó khăn, gian khổ nên tôi muốn giúp người, đây là tâm chân thành phục vụ, tâm hy sinh phụng hiến. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải phát được tâm, mở được tâm rộng lớn. Nếu chúng ta tự cho là mình là người không có tài năng thì chúng ta sẽ không thể làm được. Phật nói, chúng ta tài năng như Phật, năng lực, trí tuệ, tướng hảo của chúng ta cũng giống y như Phật! Điều quan trọng là chúng ta phải mở được tâm. Chúng ta mở rộng được tâm lượng thì chúng ta sẽ tự hoàn thiện được năng lực, bù đắp được những khiếm khuyết. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ rằng mình không thể làm được, nếu chúng ta cho rằng mình không thể làm được thì chắc chắn chúng ta sẽ không thể làm được! Chúng ta nhất định phải nghĩ rằng mình có thể!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!